

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36573

гр. С., 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20231110133469 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Т. срещу О., с която са предявени обективно съединени установителни иски с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД и вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца следните суми: сумата от **265,96 лв.**- главница, представляваща стойност на доставена и незаплатена топлинна енергия за имот, находящ се в гр. С., ж.к. „Ф., магазин, за периода от м.07.2020 г. до м.04.2022 г. , с която ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца, ведно със законната лихва от 18.04.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **44,78 лв.**, представляваща лихва за забава в размер на законната лихва върху главницата за незаплатена топлинна енергия за периода от 01.12.2020 г. до 04.04.2023 г., сумата от **12,58 лв.** - главница, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.09.2021 г., ведно със законната лихва от 18.04.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата от **2,60 лв.**, представляваща лихва за забава в размер на законната лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2020 г. до 04.04.2023 г., за които суми на 10.05.2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. 20122/2023 г. по описа на СРС, 61 състав.

Ищецът твърди, че ответникът е собственик на процесния имот и като такъв – потребител на топлинна енергия за стопански нужди по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗЕ. Поддържа, че до имота на ответника е била доставена топлинна енергия, която той е потребил, без страните да са били обвързани от договорна връзка по смисъла на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ (писмен договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди), поради което се е обогатил за сметка на ищеца със стойността на доставената топлинна енергия и сумата за дяловото разпределение, както и е изпаднал в забава за заплащане на посочените главници за топлинна енергия и услуга дялово разпределение на топлинна енергия. Моли за уважаване на исковите. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника Областна администрация на област С., чрез областния управител В., с която оспорва предявените искове по основание и по размер. Твърди, че процесният недвижим имот е общинска собственост и със Заповед № РД-57-036 от 28.04.2005 г. на О. С. Акт № 02752/30.01.2001 г. за частна държавна собственост, е отписан от актовете книги за държавна собственост. Оспорва между страните да има подписан договор за продажба на топлинна енергия. Поддържа, че не е налице обогатяване от страна на ответника за сметка на „Т.. Поддържа се, че ищецът не е ангажирал доказателства за изпадане на ответника в забава. Оспорва се, че за процесния имот е извършена услугата дялово разпределение. Оспорва представен като доказателство договор №20418 от 18.03.2002 г., сключен между „Т. и потребителите в сграда етажна собственост. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По иска с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД** в тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период ответникът е бил собственик на топлоснабдения имот, че е потребявал топлинна енергия в имота за стопански нужди, както и е ползвал услугата дялово разпределение, че не е имало годно правно основание ответникът да потребява тази енергия, стойността и количеството на потребената топлинна енергия и на възнаграждението за дялово разпределение на същата.

По иска с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД** в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадане на длъжника в забава.

В тежест на ответника (при установяване на посочените обстоятелства) е да установи по делото погасяване на задълженията си към ищеца.

По наведеното в отговора, възражение за погасяване на вземанията по давност, в тежест на ищеца е да установи настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностния срок по отношение на претендираните в настоящото производство вземания.

По доказателствените искания:

С исковата молба ищцовото дружество е направило искане по чл. 219, ал. 1 ГПК за привличане като трето лице - помагач – „Т.. Обосновава правния си интерес да иска привличането му с обстоятелството, че това лице е длъжно да извърши дяловото разпределение за процесния имот и в случай на неточно изпълнение на това задължение ще възникне вземане за обезвреда.

Искането е основателно - направено е в срока по чл. 219, ал. 1 ГПК и е налице правен интерес от привличането на „Т. като трето лице - помагач на страната на ищеца.

С отговора на исковата молба ответника е направил искане по чл. 219, ал. 1 ГПК за привличане като трето лице - помагач – С. – район „С.“. Обосновава правния си интерес да иска привличането му с обстоятелството, че имотът е общинска собственост.

Искането е неоснователно, тъй като ответникът няма правен интерес от привличане на подпомагаща страна. На кметовете на райони в общините с районно деление може да се

предостави управлението на общински имоти на основание чл.5, ал.8 ЗОС и чл.46, ал.1, т.3 ЗМСМА, но титуляр на собственост на общинските имоти е съответната община. Доколкото страна по договор при общи условия между битов клиент и „Т. е собственик, ползвател или страна по индивидуален договор с потребител, ответникът не може да предяви регресен иск срещу третото лице-помагач и съответно не разполага с правен интерес да го обвързва с мотивите на съдебното решение, а съответно – третото лице няма правен интерес да подпомага ответника за постановяване на изгодно за него съдебно решение, за да избегне регресната си отговорност.

Представените към исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Искането на ищеца да бъде задължено третото лице-помагач на основание чл. 190 ГПК да представи по делото в заверено копие всички относими документи, касаещи отчитането и разпределянето на ТЕ в топлоснабдения имот за процесния период, в това число и изравнителни сметки; документи, удостоверяващи датата на връчване на изравнителните сметки за процесния период на представител на ЕС; протоколи за неосигурен достъп на служител на ФДР за отчет на измервателните уреди в СЕС /ако такива са съставяни/, документи относно сертификацията на уредите за дялово разпределение, е допустимо и относимо към предмета на доказване по делото и следва да се уважи.

Съдът намира, че направеното от ответника оспорване истинността на справки за дължими суми към 07.10.2021 г. и протокол от 21.02.2002 г. е недопустимо, тъй като оспореният документ е частен неподписан удостоверителен документ, който не разполага нито с материална, нито с формална доказателствена сила по чл.179 и чл.180 ГПК. Отделно, ответникът не може да оспорва истинността на протокол от ОС на ЕС от 21.02.2002 г., тъй като посоченият протокол материализира решение на ОС на ЕС, което по своята същност е особена многостранна сделка, оспорването на която може да стане в преклузивен едномесечен срок и по специален ред, предвидени в чл.40 ЗУЕС. За разлика от договорите, при които правно действие се постига след съгласуване на волята на двете страни, при решението на ОС на ЕС правното действие е обусловено от постигане на съответния изискуем според закона брой гласове на етажните собственици за валидно вземане на съответното решение, поради което оспорването по чл.193 ГПК се явява инцидентно предявяване на иск по чл. 40 ЗУЕС след изтичане на преклузивния едномесечен срок за оспорване и поради това доказателственото искане се явява недопустимо.

С оглед направените от ответника оспорвания следва да се допусне изслушването на съдебно-техническа експертиза, със задачите, посочени в исковата молба.

Искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза се явява ненеобходимо за разрешаване на спора и следва да се остави без уважение.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, като трето лице-помагач на страната на ищеца „Т..

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 190 ГПК, третото лице-помагач „Т. в едноседмичен срок от съобщението да представи в заверено копие всички относими документи, касаещи отчитането и разпределянето на ТЕ в топлоснабдения имот за процесния период, в това число и изравнителни сметки; документи, удостоверяващи датата на връчване на изравнителните сметки за процесния период на представител на ЕС; протоколи за неосигурен достъп на служител на ФДР за отчет на измервателните уреди в СЕС /ако такива са съставяни/, документи относно сертификацията на уредите за дялово разпределени.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-техническа експертиза със задачите, посочени в исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице А..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение за вещото лице в размер на 300 лв., вносими от ищеца, по сметка на СРС в 1 - седмичен срок от връчването на определението.

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.12.2023 г. от 13:40 часа**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в

срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____